

Передплата
 на «РУСЛАНА» вноситься
 в Австрії:
 на чий рік . . . 30 пер.
 в рік року . . . 10 пер.
 в чверть року . . . 5 пер.
 за місяць . . . 1/70 пер.
 За границею:
 чий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на рік року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Подписки число по 10 сот.

РУСЛАН

«Варени ми очи і думи ми виробили: а се возьмеш милости і віри не возьмеш,
 се руске ми сердце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що для
 крім неділь і руских свят
 в 5^{1/2} год. поноудни.
 Редакція, адміністрація і
 експедиція «Руслана» від
 ч. 1. л. Дамбровського (Хорун-
 щини). Експедиція місцева
 в Агенції Соколовського в
 пасажі Гавсмана.
 Рукописи звертає славно
 напереді застережене.—
 Рекламані неопечатані
 вільні від порта.— Оголе-
 шеня звичайні приймають
 ся по ціні 20 с. від стріч-
 ки, а в «Надісланім» 40 с.
 від стрічки. Подяки і при-
 ватні донесеня по 30 сот.
 від стрічки.

Вартість російської конституції.

(X) Відомий оклик міністра скарбу Коковцева в російській думі „хвалити Бога, ще не маємо парламенту“, виявив наглядно, на яких ще непевних підвалинах опирає ся конституційний устрій російського царства. З сего видно, що протівники конституції в Росії можуть покористувати ся найдрібнішою нагодою, кожної хвилі, щоби виконати замах на конституцію. Мабуть і Коковцев бажав тим окликом зазначити, що конституція в Росії не представляє нічого тривкого і є пригідним лише явищем без забезпечення будучини. І нічого дивного, що мимохіть виринають такі сумніви що до будучини конституції, а навіть в теперішній хвилі, бож вспятне дневникарство російське накидає ся зовсім безкарно на новий устрій, п'ятує зрадниками держави навіть смирих октобристів і виступає ворожо проти всего, що змагає до скріплення нового ладу державного.

Революційний рух, що змагає до нечуваного перевороту політичного і суспільного, здержано, однаке російська суспільність не дозріла ще політично і буєє ще в мрачних мріях так, що не вспіла важнішим галузям державного законодавства надати якихсь определених і певних форм. Тут отже борють ся ще дві струї в тій проломовій добі і не в виклю-

чений случай, що російська суспільність може дати ся приваті переворотовим струям.

Правительство послугувало ся дуже часто виїмковим станом, удержує его ще й тепер і примінює після своєї власної думки, мимо встановя думи і мимо її домагань о знесенє сего стану. Очевидно серед таких обставин не могло між населенем російського царства виробити ся почутє і свідомість закону, не могли усталити ся внутрішні відносини.

Такий стан вимагає тим більшої бачности з боку політичних керманічів і прихильників конституційного устрою, щоби всего вистерігати ся, що могло би конституції і парламентови дати оруже в руки і допомогло привернути ще так не давне самодержавіє.

Оклик міністра Коковцева був впливом роздратованя задля критики правительства і зовсім зрозуміло, що визвав обуренє в думі. Російське правительство не хоче освоїти ся із звичаями парламентарними, не любить критики свого поступованя, а вжеж і міністри є людьми і можуть помиляти ся, а в Росії, як показали часи війни російсько-япанської і після неї, правительство наробило не лише багато непростимих помилок, але діяли ся яскраві надужитя з боку найвищих чинників державних.

Президент Хомяков, як ми вже звіщали, зганяє сей поступок міністра Ко-

ковцева, однаке виявило ся опісля, що сучасні відносини в Росії ще не можуть повеличати ся таким поступом парламентарним, щоби там призвано президентови думи такі права, які мають президенти європейских парламентів. Лише уступчивість Хомякова під напором Столипіна, висловленє жалю задля того, що зганяє оклик Коковцева, запобігли наслідкам, які могли бути вельми далекосяглі для російської думи і конституційного устрою. Колиб Хомяков не схотів був показати ся слухняним домаганю Столипіна, сей останній був би подав ся о відставку, а нема сумніву, що цар був би не прийняв сего поданя, а скорше розпустив думу.

Виявило ся отже наглядно, на яких слабих і хитких підвалинах опирає ся ще весь російський парламентаризм, якою слабонькою павутиною є ціла російська конституція, коли оден грізнійший подмух може її знищити. Певно, що такі відносини є вельми невідрадні, однаке ми вже давнійше висловили свій погляд, що ліпша навіть така конституція, якби не було ніякої. Тим то справа вимагає незвичайної бачности від політичних керманічів, котрі сприяють справі відродіння російського царства на новітних основах, вимагає великої розваги і обачности, щоби виминати ті струї і вири, які можуть пірвати з собою розпочате діло і его зовсім знівечити. Вимагає та справа незвичайної терпеливости, щоби обминати

Іван Коссає.

Пропанцій.

(Нарис).

(Дальше).

Ще в мраках дрімали гори, дрімали верхи, спала ціла гірська оселя; Остап стояв вже при отвертій вікні, дивлячись на притемнений образ заспаної природи. Там десь в віддали, поза верхами гір, зарожевіло ся щось неясно, гділо...

В-таємничих мраках щезало все, а поза невидимими верхами Черногори, покритими мовби воалькою, десь далеко, закрита соромливо, сходила відай зірниця божа...

З вікна свого дивив ся Остап на той сонний світ божий... на притемнені гори-верхи. Рушились, піднеслись в нїм всі почуваня, що так сильно заволоділи ним, всі вражіння останних днів, і переливались верхом.

Чув і вірив, вірив глибоко, що найшов душу чисту, що покохала его першим коханєм ясним.

Вірив, що любить его та дівчина ясна, що буде она его, що все буде з н.м.

І укладав собі жите будуче, жите з нею.

Разом в коханю, разом обоє, горді і пишні любовю їх ясною, будуть трудитись і все разом для добра других, для добра народу...

Перед ним широке поле діяльности. Він провідник широких мас, він молодий — а вибив ся на чільне місце, бо у него душа чиста, ясна, а в ній горить горяча любов, сердечна любов до менших братів...

Бажає їм добра, щиро трудить ся для них Сей труд горячий підорвав его здоровлє, і лікарі вислали его ось тут, щоби ратував надшарпаний організм. А він і тут до пізної ночі сидить при бюрку, пише до „Зорі“, котрої є співредактором, переводить кореспонденції з організаторами.

Він розширить „Зорю“. Він добуде їй певний ґрунт, она тисячами розходиться ме між люд, она понесе правдиве світло любови Бога, любови ближнього.

Від дитини малої вчив ся він пильно, працював над собою. А все було ему доступне. Усильно бажав сего, що дає наука, штука, твори високих душ. Спосібний, визначний бесідник, горіючий письменник огнем пожадань, з тисячами гадок і тисячами струн вразливо-

сти, Остап вже вчасно зачав одушевляти і підбивати широкі круги.

Вчасно став він любимцем всіх, що его знали будь лично, будь з пера — вчасно став предметом великих надій.

Чи був щасливий?

Він сам не думав про те... Він жив мріями і з мріями.

Була се натура палка, амбітна, що живе в країнах абстракції, котрим призначені бувають вершки високі і великі недолі.

Жив сам з трудом своїм, жив сам з мріями своїми. Жінок майже не знав він.

Мати, сестри, се жінки, з якими стикав ся. Від інших не утікав, але і не шукав їх.

І судьба зближила его до Марійки...

І покохав єї...

І очи Марійки не могли відорвати ся від Остапа.

І покохала его, покохала его гадки глибокі, его бажаня, мрії далекі, его огонь, его палку — горячу душу.

III.

Пан радник апеляційний, батько Марійки, приїхав на кілька днів у гори.

Приїхав відвідати жену і доню, що вже два місяці тут проживають.

всякі підводні скелі і довести щасливо державний корабель до пристани справдешнього конституційного устрою.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

На початку позавчашнього засідання палати послів прийшло до бурливих сцен між християнсько-суспільними послами а ліберальними Німцями і всенімцями під час відчитання наглих внесень п. Маліка з причини подій на університеті в Градці і Інсбруку і христ. суспільних послів о потягненні до одвічальности ректора віденського університету, що назвав хлопів, які прибули на університет в Градці, уличною бандою. Дперва по довшій часі успокоїло ся в палаті і тоді приступлено до дальшої розправи над наглим внесень п. Шрафля в справі винниць в Тиролі. По довшій дискусії, в котрій забирали голос міністер Ебенгох, п. Малік і Бянкіні, приняла палата внесень в справі помочи властителям винниць в околицях навіщених елементарними нещастями.

Під час запитання п. Немеца (соц.) до президента в справі нападу на п. Сведеного чеського соц.-дем. в Празі мало що не прийшло до бійки між чеськими соціал-демократами а чеськими радикалами. Промовляючи дальше, запитав п. Немец президента, чи готов порушити то пожалована гідне приключене на найближшій конференції провідників клубів і наклонити сторонництва, щоби шанували інші хоч би неприяні сторонництва і ненарушували поваги палати. През. Вайскірнер заявив, що порушить ту справу на засіданню клубових провідників і заапелює до них, щоби вплинули на своїх товаришів в тім дусі. П. Марков, в запитанню до президента, уважає послідні сцени найліпшим доказом, що славянські сторонництва далекими є від славянської солідарности. П. Совкуп кличе: Не можна говорити про славянську солідарність, коли ходять о школярський вибрик. П. Марков: Перед мавстатом віку як рівнож і особистої доброти нашого пануючого мовк-

Пан радник на кілька днів лиш приїхав, у него бюро, розправи, відпустки він ніколи не бере, служба, о, служба передовсім.

Але пан радник щось не в гуморі — пан радник має добрий ніс, він відразу запримітив, що між Марійкою а Остапом щось клеїть ся.

Пан радник любив Остапа, ну але на зятя... се якось не те... що то... газетяр... ну мудрий, правда, що мудрий, але є і мудрійші від него... а що за ранга... жадна... жаднісенька... а що варт чоловік без ранга... без сталої пенсії... який у него аванс... газетяр є газетяром і ним згине...

Газетярство се непевна річ... а впрочім, що би на се сказав пан президент... є теї... нічо з того... Марійка не для газетяра... для неї урядник і то політичний... комісар... надкомісар... потім о... о... староста... гофрат... ексцеленція...

Очи пана радника любенько усміхнулись. Возьмім, думав він, пана комісаря Варецкого... два дни тому оба були разом на вечері. Як він випитував ся про Марійку, майже давав до пізнання, що старав би ся о неї, колиб мав певність, що не відкажуть єму.

(Дальше буде).

нуть всякі наші політичні тенденції. Соціалні демократи кличуть: Хто є властиво вашим пануючим? П. Трильовский: Цар Микола є преці зовсім молодий! (Веселість, оплески). Президент взиває п. Маркова, щоби держав ся границь запитання. П. Марков заявляє, що побут німецьких союзних князів у Відні мимо того, що Австрія не є вже начальною державою німецького союзу, має важне значінє особливо, що не прибув сам цісар Вільгельм до Відня яко одинокий репрезентант німецької держави, але всі союзні князі, щоби зложити монархії поклін. (Великий гамір і порушенє). Президент просит о спокій. П. Марков зазначає, що частина німецької преси представила ту візиту яко відновленє німецького державного союзу. Президент взиває п. Маркова, щоби обмежив ся до запитання. П. Марков пригадає, що враз з кількома славянськими послами виїс інтерпеляцію, в котрій дали вираз занепокоєнню Славян, по причині тої візити німецьких князів в Відні. Президент взиває ще раз п. Маркова, щоби обмежив ся до запитання, бо в противнім разі буде мусів відобрати єму голос. Отже п. Марков запитує президента, чи готов наклонити президента кабінету, до відповіді на інтерпеляцію, внесену ним і товаришами. Президент др. Вайскірнер заявляє, що все радо посередничить між послами а членами правительства, але до сего не потреба так довгих бесід.

П. Кльофач кидаєсь в запитанню до президента на чеських соціалних демократів, що они викликали бійку своїм поступованєм. Бесідник пятає недавну подію, але домагає ся від інших послів рівнож льояльного поступованя. Просить президента, щоби взяв послів в оборону. Президент відповідає, що запитанє посла Кльофача предложить конференції провідників клубів.

Інтерпеляції внесли п. Курилович в справі науки для анальфabetів в війську і п. Яблонського в справі перетяженя персоналу в сянцікмі суді. На сїм замкнено засіданє.

На вчерашнім засіданню бюджетової комісії раджено над резолюцією пропонованою п. Адлером в справі реорганізації зміни компетенції міністерства праці в тім напрямі, щоби гірничі справи переказано міністерству торговлі, та щоби промислові школи полишено при міністерстві просвіти. По широкій дискусії відкинено резолюцію.

Комісія прасова радила вчєра над § 32. проєкту закона що до імунізації обрад державної ради. На внесень референта п. Скедля ухвалено односторонно розширити імунізацію на делегацію угорського сойму.

Комісія посольської ненарушимости ухвалила на вчерашнім засіданню предложити внесень на виданє п. Бомби судови. Реферував п. Рібенбавер.

Вчєрашнє засіданє державної ради заняла дискусія над наглим внесеньм пос. Цеглинського в справі адміністрації в Галичині. Періший промовляв внескодавець. Заявив з натиском, що терористичний спосіб боротьби противить ся духови руского народу, як і політичний програмі всіх руских сторонництв, які признають лише законну борбу. Если би руский нарід хотів послугувати ся терором, то був би мав нераз нагоду єго виявити. Останний акт терору мусів мати важні причини, а се галицьку систему адміністраційну, якої пок. гр. Потоцкий сам не сотворив, але дістав в спадщині по своїх попередниках. Та виїмова адміністрація була нещастєм для краю і причинила ся до занепаду культурного, суспільного і

економічного Русинів. Рускі послы жадали від правительства зміни галицької адміністрації. Хотяй руский селянин є рухливий і проворний, то в ріднім краю не може дати собі ради і задля нужди утікає за море, де живе ся єму добре. А тут всьо від зарібника до найвисшого руского урядника мусить зносити ярмо адміністрації. Всяда є засада, що кожда народність має бути суджена власними судиями, а у східній Галичині є суди, де нема ні одного судії-Русина. Русинам остали зі всего лише ради громадські, але і там накидають їм силою тих, що їх загал громади не хоче мати. Такий накинений громаді вїт урядув, як сам хоче, марнує громадске добро і вїтув так довго, поки не спроневерить ся старості. Дальше жалувал ся бесідник, що краєві і державні запомоги дістають не дійсно потребуючі але ті, що заслужились старості. Галицькі виїори порівнує бесідник з іспанськими борбами биків і обговорює шахрайства виборчі при останних соймових виборах.

Заходи послів о уневаженє незаконно переведених правиборів були безуспішні. Бесідник представляє вкінци поділ виборчих округів в західній Галичині між людовців а у східній між польську шляхту на кошт Русинів і кінчить просьбу о принятє наглости внесенья словами: Згляньтесь на оклики розпуки руского народа, так як він слухав оклику розпуки Австрії, коли она була в небезпечности (оплески руских послів).

Пос. Гломбінський розьочав свою бесіду полемікою з п. Цеглинським, стараючи ся виказати, що Русинам не діє ся кривда, а лише они хочуть виперти 1,600,000 Поляків із східної Галичини. Польске населене однак не уступить і буде хоронити ся перед дальшою рутенізацією. Вкінци бесідник заявляє, що польске коло буде голосувати проти наглости внесенья пос. Цеглинського.

Дальше промовляли пп. Остапчук і Глебовіцкий. Під час промови п. Глебовіцкого переривали єму все пп. Бачинський, Василько, Вітик, Трильовський, Старух і інші. П. Вітик тикає бесідникови в очи російськими рублями і заявляє, що докаже, кілько рублів взяв він і єго сторонництво від царя Миколи.

З черги забрав голос міністер внутрішних справ, Бінерт. Бесідник зазначає, що правительство вже нераз заряджувало доходженя на піднесені в палаті кривди Русинів і в потребі заряджувало усунєня лиха. Однак жалоби на систематичне переслідуванє руского населєня в Галичині політичними властями не мають ніякої основи, про що міг міністер пересвідчити ся протягом кількох літ проведених в Галичині і під час кількох каравозних поїздок до Галичини. Если дєщо діє ся не так, як повинно бути, то винно тут перетяженє політ. уряд. через великі повітові округи, недостаток комунікації ітп. Через те опізнює ся полагаджуванє справ а в слід за тим йде недоволенє населєня. Намісник гр. Потоцкий бачив сей стан і змагав до заради. Лучити отже злочин сповнений на нїм з галицькою системою адміністраційною є вельми несправедливо. Гр. Потоцкий як раз вливав повднуєчо, поступав обьективно і старав ся совісно і чесно усувати надужитя та прискорювати хід справ. Мимо того представлено скритоубийство яко патриотичний поступок.

Також новий намісник в промові при обняттю урядованя зазначив, що буде рівномірно примівювати закони супроти всіх без ріжниць віроісповіданя і народности і буде працювати над розвитком адміністрації в поступовім дусі. Правительство бачить в тім запоруку поправи адміністрації, але і з другої сторони мусить устати підбурюванє населєня.

Правительство все заряджувало до-ходження на піднесені жалоби, тому се нове внесення є безпредметове, бо жадає того, що правительство робило вже і без него; дальше внескодавці не мають причини з гори сумніватися про стороннече поступоване теперішнього намісника, під якого проводом будуть тепер переведені слідства.

Міністер просить проте палату, аби не признала внескови наглости (оплески і оклики).

Промовляв ще пос. Дністрянь-ський, почім вибрано генеральних бесі-дників: Дашицького «проти» і гр. Дзе-душицького «за» і відложено засідане до 12 год. нині в полудне.

Новинки

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат.: Пер-мош. св. Ник.; римо-кат.: Юлії Д. — В су-бо-ту: руско-кат.: Симеона Зилот.; римо-кат.: Дезидерія.

— **Ново академічне тов-о у Львові.** Дня 30. с. м. о б. год. вечер відбудуть ся в льокали тов-а „Акад. Громада“ при ул. Кохановського ч. 1д перші заг. збори новозаложенного акад. тов-а „Кружок правників“, якого статут затвер-дило вже намісництво. Історія сего тов-а ся-гає вже кільканайцять літ взад. „Кружок пра-вників“ естував ще в „Акад. Брацтві“, потім від 1896 р. в заложеній тоді „Академічній Громаді“ і яко оден з кружків в лоні того тов-а ділив єї долю і недолю. Мав власний заряд, на власний рахунок видавав скрипти з викладами руских професорів права, дбав о приспоренні бібліотеці „Акад. Громади“ пра-вничих кнжочок і сповняв в крузі рус-ких студентів ту саму задачу, що „Biblioteka słuchaszów prawa“. Зв'язаний однак статутом і обставинами „Акад. Громади“ не міг розви-нути ширшої діяльності і тому переміняв ся тепер в окреме товариство. Без сумніву „Кру-жок правників“ зєдинить тепер всьо руске студентство правничого виділу львівського уні-верситету і найде прихильність і поміч в кру-гах наших правників, що колись були члена-ми кружка.

— **Гніздо шершенів** у вшехпольскім органі заворушило ся. Стала ся подія „нечувана“ в га-ляцкім судівництві, що предсідатель трибуналу посьмів відчитати питання до лави судіїв при-сяжних в рускій мові з польским перекладом і оголосити вирок з наведеним мотивів для рускої сторони в зрозумілій для тої сторони мові! Вшехпольскій орган понав в розпуку, що руске слово заговорило в мурах львівського карного суду. Ось що той орган доносить: Пе-ред лавою присяжних судіїв у Львові, зложе-ною виключно з Поляків (котрі мусіли розу-міти по руски, коли брали ся судити Русина), відбувала ся карна розправа проти якогось мужи-ка о убийство. Розправі проводив радник Л. Ши-хович, Українець. Коли по замкненю доказо-вого поступованя трибунал поставив присяж-ним судиям питання що до вини обжалованого, предсідатель відчитав питання в рускій мові, а потім в польскім перекладі. Проти такої безправної (?) новості запротестував прокура-тор др. Гофмокл (вшехполяк) і зажадав за-протоколованя того протесту, а щоби, здаєсь, визвати ухвалу трибуналу, зажадав покликаня судового перекладача до провірення, чи пред-ложений трибуналом польскій переклад від-повідає рускому текстови. Однак трибунал, в якого склад входили радники Дрекслер і Вер-бицький, відкинув се жадане, мотивуючи свою ухвалу тим, що, з причини, що той сам три-бунал вистилізував питання по руски і по поль-ски, то він відповідане за автентичність пере-кладу. Потім також і вирок, як і мотиви ви-року предсідатель оповістив в рускій мові. Є се перший факт — кінчить вшехпольскій ор-ган — того рода у львівскім суді, і визнає всіх і вся до ратованя загроженої ситуації.

— **Обмежене свиставкових сигналів** на зелі-

зницях вже по кількох днях введеня єго в-житє принесло сумні наслідки. На станції Сня-тин-Залуче переїхав поїзд одного робітника, відриваючи єму обі нозі. В Бібрці погиб під колесами поїзду кондуктор Василь Мазурке-вич, а на головнім двірці у Львові мало що не згинув пересувач Іван Романко, не прочу-ваючи, що поїзд має рушити. Кілько то ще таких нещасливих випадків може лучити ся з причини знесеня свиставкових сигналів, єсли від 15. с. м. нотус хроніка три випадки, що дійшли до відомога газет. Остає оден вихід: що-би міністерство зелізниць чим скорше при-вернуло давний спосіб сигналізованя поїздів. Вправді для нервових людей чим менше пере-ймаючих свистів, тим менше подразнення, але за те над обслугою поїздів марево сме-рти висить тепер на кожній станції.

— **За мальверзації на зелізниці** стануть пе-ред судом в Станиславові дня 22. с. м.: був-ший інспектор зелізничний Венедикт Зібавер, літ 65, женатий, батько 4 дітей; офіціант зе-лізничний Йосиф Вальдекер, літ 37, женатий, батько 3 дітей і банмайстер Антін Рудков-ський, літ 60, женатий, батько 8 дітей — пер-ший з тих обжалованих о злочин надужитя власти урядової а оба другі о злочин спроне-вірення. В марцо 1907 викрито, що інспектор Зібавер потвердив доставу матеріялу дере-вного для секції консервації на більшу суму, як дійсно доставили того матеріялу Рифка Вуль зглядно єї чоловік Яков Вуль. Доста-вники брали з каси гроші за зовсім недоста-влений матеріял та й очевидно ділили ся з обжалованими. Таких рахунків було кілька. Перший з них з датою 25. серпня 1905 вика-зав заплачену за незаплачений матеріял су-му 46.133 К 43 с. За ту шкоду має відпові-дати сам Зібавер а до спілки з Вальдекером за таку саму шкоду в сумі 9.897 К 99 с. Дальше вписував Зібавер банмайстрам до їх книжочок т. зв. матеріялових без їх відо-мости і призволеня видумані видатки матері-ялів, зовсім не ужитих при роботах секції. Так вписав він банмайстрови Теодорови Ко-зловському видумані видатки матеріялові на суму 263 К 67 с, Іванови Стопчинському 596 К 4 с, Вальдекерови 1798 К 52 с, Йос. Лєсякови 198 К 98 с, Рудковському 172 К 13 с, Єронімови Господаревському 1055 К 53 с і Стефанови Леханському 928 К 19 с. Обжалований Вальдекер має відповідати за сфалшоване рахунку з цвітня 1906. р., після котрого Вуль мав доставити дубових брусів за 29.130 К 40 с. Зібавер підписав рахунок до виплати а Вальдекер потвердив на табелі ви-мірній відобране матеріялу. Шкода скарбу державного з того рахунку виносить 9097 К 96 с. Дальше відповідає Вальдекер за то, що видав зі свого складу матеріял на помосты у варстатах зелізничних і на роботи до магаз-нів товарових загальної вартости 9807 К 71 с, а тимчасом матеріял представляв дійсну вар-тість лиш 2894 К 45 с, отже спроневірена сума виносила 6913 К 26 с. Крім того казав одного разу завести до свого помешканя 20 нових брусів а в двох роках свого урядованя забрав 20 фір старого матеріялу. Наконєць обжалований Рудковський має відповідати за то, що яко бавмайстер присвоїв собі всілякого матеріялу деревного на суму 298 К 44 с, а при відбираню матеріялу затаїв в двох случаях матеріял, вартости 527 К 57 с і продав старі шини зелізничі, вартости 3.224 К 84 с.

— **Присяжні судії.** Трета надзвичайна ка-денція присяжних судіїв розвічне ся дня 16. червня розправою Січинського, яка має три-вати два дни, а потім відбуде ся перед тою самою лавою судіїв присяжних розправа проти Васіньського і єго спільників. До тої лави ста-ли вильосовані: Володислав Адамський, купець; Каз. Айдукевич, проф. академії рільничої в Дублянах; Здислав Баст'ген, власт. реальности; Людвик Скарбек Боровский, власт. дїбр Ново-сілка кардинальскі; Юл. Виктор Будковський, власт. реальности; Маврикий Чачкес, власт. реальности; др. Каз. Чарнік, адвокат; др. гр. Іван Дрогойовский, секретар Банку краєвого; др. Тадей Дверніцький, адвокат; др. Войтіх Дзедзіц, адвокат; Ришард Еммот, урядник

Банку звязкового; Валеріян Ерляхер, проку-рист Банку краєвого; др. Стефан Френкель, адвокат; Семен Трей, власт. реальности; Ви-ктор Фрайбергер, нач. філії Банку австро-угорського; Альфред Гловінський, власт. дїбр Козичі; Володислав Годовский, будівничий; Олександр Голука, ревідент виділу краєвого; Константин Єнджейовский, секретар Виділу краєвого; Здислав Кавецкий, власт. реальности; др. Коритко Станислав, адвокат; Кробицький Лев, інжінер; Малевський Леонард, власт. реальности; Марс Тад., власт. дїбр Рісна польска; Най-вельд Ян власт. реальн., Немойовский Стеф. власт. фабрики, Новорубський Йосиф власт. реальн., Гродзінський Август власт. реальности, Пегловский Станислав капіталіст, др. Райтер Айзіг адвокат, Романський Франц урядник асекурації краківскої, Седлецкий Тит держ. дїбр Василів, Сломковський Володислав секр. виділу краєвого, др. Спальке Жиг. лікар, Сьвідзінський Кароль власт. реаль. і каварні, Шулякевич Жигм. рев. каси оцданости. За-ступниками судіїв стали вильосовані: Гараси-мович Марк. артист маляр, Клярфельд Юлій дир. броварів, Собачевский Чеслав власт. реальн., Макаревич Юлій артист маляр, Моргенбессер Гіп. секр. фундації гр. Скарбка, др. Панек Казимир лікар проф. вет., Рущинь-ський Гвідо дир. банку зал., др. Стахевич Теоф. лікар, Феттер Михайло власт. реальности.

— **Друкованє на віддаль.** В останних роках придумано, як фотографувати здалека через бездротний телеграф; а тепер надійшла звіст-ка, що одному ученому даньському технікови пощастило знайти спосіб друкованя бездрот-ним телеграфом. Нещодавно в Лондоні зро-блено першу пробу сего винаходу в присутно-сти визначних учених та техніків. Машинку до писаня зв'язує ся бездротним телеграфом зі складаючою машиною і те, що написано на першій, в туж мить складає ся і друкує ся другою. Першу пробу зроблено на велику далечинь, але автор винаходу Ганс Кнудсен обіцяє зробити пробу більшу.

— **Дрібні вісти.** Вінчанє п. Стефана Левиць-кого, кандидата нотаріяльного в Козовій, з панною Євгенією Дудрович, донькою пароха в Таурові, відбуде ся в неділю дня 7. червня в церкві парохіяльній в Таурові (п. Козлів). — Міністерство просвіти затвердило ухвалу збору професорів медичного виділу львівського університету, якою допускає ся д-ра Маріяна Франкого на доцента внутрішних недуг. — Ці-сарскі маневри будуть сего року в полуднево-західній Угорщині між прешбурским, загреб-ским і пештєнським корпусами в днях 15. до 17. вересня. Цісарска квартира буде на замку єпископа в Вєсприні.

Оповістки.

— **Загальні збори членів тов-а „Просвіта“ у Львові** відбудуть ся в великій салі „Народ-ного Дому“ дня 8. червня 1908 т. є в понеді-лок Зелених лат. свят.

— **З Калуша.** Довірочні збори філії руского Товариства педагог. відбудуть ся дня 4. чер-вня с. р. о 1 год. по пол. в салі „Народного Дому“ в Калуші. Ц. Курієцева голова; Козак секретар.

Наука, штука і література.

— **Нива,** часопись посвячена справам цер-ковним і суспільним, містить в 10. ч. з 15. мая 1908 отсі статі: Легковажена квестія, нап. о. О. Волянський. — З біблійних проблемів, нап. М. Дороцький. — Організація і засади добротности в первіснім християнстві, нап. о. М. Шепанюк. — Щоденне св. Причастіє, а сьвятійший Отець Пій Х. — Чистота, порядок і опрятність храму Божого і утвори церковної яко оден з найголовніших предметів осо-блившої печальности священника. — Бібліо-графія. — Всячина.

— **Фільольогічна секція Україн. Наукового Товариства в Києві** розпочала свою діяльність з сего року і доси відбули ся три наукові за-сіданя. Головою секції вибрано проф. В. М. Перетца, секретарем Є. К. Тимченка. В „За-

